

LA SENYERA FEDERAL

PORTA-VÈU DE LA JOVENTUT REPUBLICANA FEDERAL

Any II	REDACCIÓ Y ADMINISTRACIÓ August, 14, baixos No responem dels articles firmats.	Tarragona 1. ^{er} Novembre de 1908	PREUS DE SUSCRIPCIÓ Catalunya y Nacions ibèriques, Trimestre. 1'50 ptas. Extranger. 2'00 »	Nom, 57
--------	--	---	---	---------

Sempre viva

Pera aquells que ab la llur intel·ligència ó el llur esforç portaren a la Humanitat el grau de cultura y avenç que avui gaudim, pera 'ls capdills y pera 'ls martres innominats de la santa idea de llibertat, pera els defensors y propulsors, que foren, del Progrés y la Justícia, pera tots ells va avui aquesta modesta flor de recordansa, aquesta humil sempre viva.

Pera 'ls martres de la ciència Galileu, Servet, Bacon, Franklin, Faraday, Watt, Priesley Arquimedes, Volta, Humbolt, Leyden Lebon etz. y pera incansables apòstoles de la llibertat Sparta-co, Jesús, Padilla, Kociusko, Mazzini, Riego, Tell, Voltaire, Pi y Margall etz. etz. teixeix avui en la diada dels morts, aquesta corona ab vert d'esperansa y flors de renaxement a la vida plena.

La Redacció.

La nostra actitud

Durant les dues últimes setmanes, hem rebut visites y ens han trobat molts dels ciutadans tarragonins, felicitantnos els uns y censurantnos els altres, per la actitud de LA SENYERA envers una societat coneguda per «Ateneo tarraconense de la Clase obrera». Els quatre gats (dels frares?) que fem aquest setmanari, hem agrait les paraules d'elogi y ens hem defensat de les censures que han tingut a bé dirigirnos amics y enemics nostres, pero interessats tots élls, ja que s' tracta d'una de les societats tarragonines, encara qu'avui sols ne tingui'l nom.

Per qué les censures? Quan els més interessats de tots, que son els senyors que formen la Junta de govern de l'Ateneo, no han usat del dret de defensa, demostra que han regonegut les seves faltes y que están conformes ab tot lo que'ls hi hem dit. Perque LA SENYERA, y això en aquella casa ja deuen saberho, puig que temps endarrera s'hi publicà una revista,—té sempre a la disposició dels qui ataca, el mateix lloc pera que'ls interessats puguin lliurement fer us del seu dret a llur defensa. Aixís nosaltres hem obrat sempre y si s' repassa la colecció del nostre setmanari, se veurà que en més d'una ocasió aixís s'ha practicat.

Però com deíem, aquells senyors han callat y el mutisme repetim que denota aprobació. Descomptem d'aquells senyors, an En J. Sabaté y Batalla, qui, com ja podrán veure 'ls nostres llegidors en altra part d'aquest nombre, va proce-

dir caballerosament y nosaltres li corresponem de la mateixa manera. Ben diferent d'un altre Sr. d'aquella Junta, que tal volta ofuscà y component una entitat política respectable que res completament té que veure ab l'Ateneo ni ab LA SENYERA, ha vo'gut fer un acte que diu molt poc en favor de la formalitat d'un home, tal com és el donarse de baixa d'aquesta societat política a que fem referència.

Sabem que moltes persones han desistit d'assistir a les funcions d'aquella casa, mentre s'hi representiu obres del gènere sicaipitic, sols per por de no ésser compresos en la llista, que guardem en cartera, y que varem anunciar en nostres dos nombres darrers. Sabem que en part han desistit els senyors de la Junta de seguir desacreditant la societat mes antiga y que fou en un temps la més popular de Tarragona. Sabem que entre 'ls socis mateixos d'aquella casa hi ha diverses opinions sobre'l procedir de la seva Junta. Y sabem—y això ho sab tothom,—que la majoria dels tarragonins reproba la marxa d'aquella societat, que no respon de cap manera al fi pera'l qual fou creada y menys eucara en lo referent als espectacles que's donen en aquell teatre, y si no veigis lo que diu l'article 9 dels Estatuts vigents del Ateneo.

Procurin tots armonisar y posar els punts sobre les iis y allavors nosaltres ningú tindrem ocasió de cantar la pall-nodia a qui s' ho ha ben merescut. No'ns sab greu, no, haver enprés aquesta petita campanya, lo que ens sab greu és que algú li hagi donat diferent interpretació a la nostra finalitat. LA SENYERA FEDERAL, que's tarragonina de cor, s'ha cregut en el deber, en aquesta ocasió, de fer lo que ha fet y fa, y per això no hem mirat en els qui podien caure. Com si demà o un altre dia un altra societat donés motius poderosos pera ésser objecte de les nostres censures, ho feriem de la mateixa manera com actualment ho fem ab l'Ateneo.

Això perque consti a tots y perque creíem que es el nostre deber: vetllar pel bon nom de nostra estimada ciutat y dels de nostres conciutadans tots.

SACRIS

Reivindicantnos

Avuy, apuntades anteriorment algunes idees que creya necessaries, parlaré de la que podriem dirne cüestió darrera de les moltes plantejades en breu període de temps a Catalunya, Me referesc a la anomenada constitució de l'esquerra política catalana.

Va sense dir que jo, catalá militant en el partit republicá federalista no soc, no puc ésser enemic de una acció política esquerrana, entenen per tal aquella que s' dirigeixi a imposar per la seva bondat y justícia a ne la massa popular primer y després en les lleys positives de l'Estát, totes les solucions humanes, per radicals que sien elles, en tant que serveixin a la satisfacció dels anhels sentits

pe 'ls homes y siguin manifestació clara d'equitat en la resolució dels problemes de llibertat y de vida qu' agiten actualment el mon de una manera alarmant, y serveixin, al ensèms, al alt desitj de progrés que deu haver de ser la característica de totes les nostres actituds com a catalans y com a homes. Aqueixa actitud, com se compendrà fàcilment, ni es nova ni ignorada. Sempre el partit federalista l' ha adoptat y seguida sense vacilacions puerils, tant propias d' altres agrupacions polítiques. Y aixís per espay de més de milj sigle, desde sa fundació,—ha seguit impertorbable la seva via ab pas segur y ferm, a través per entre les multituds mal aconsellades ó ignares, quines repetien a chor a cada paraula seva el dictat, molt honorós per ell, de utopia! utopia!... perque en la serenitat dels seus actes coneixia y no olvidava les paraules sábies, lluminoses: «les utopies d' avuy, son les realitats de demà».

Si aytal ha estat, doncs, la nostra actitud com a individus y com a colectivitats, si sempre el federalisme republicá que crea y dirige Pi y Margall ha lluitat per la llibertat dels homes y dels pobles en el extrém més avençat, més radical, del camp polític espanyol y catalá, es induptable que tota predicació encaminada a conduir les masses ciutadanes de Catalunya al siti per ell sempre ocupat, ha de mereixer tática y expresament la nostra més gran conformació y ser un motiu de joia justificadíssima per nostra part. De «extrema izquierda» foren sempre qualificats els nostres diputats en el Parlament espanyol, y aixís mateix el nostre partit; vejeu, doncs, quan raonablement llensém les campanes al vol, veyent com a nosaltres, els que formem en el limit extrém de la esquerra política, venen els qu' abans ens miraven de reüll, ab sonriure mofeta y escrivien en les parets de nostres edificis les paraules «idealists», «somniadors», «utopistes».

Però, no 'ns precipitem en l' entusiasme; reflexionem; podria ser que portats per la interna satisfacció de veure en camí de compliment un ideal amorosament viscut de tant temps, ens apartessim involuntariament del viarany de la realitat en la qual forsés es mourens y accionam.

Y l' estudi de la realitat ens diu clarament, sens eufemismes que disfressin la veritat, que lo que tant alegrement glosavem, no passa de ser un delitós somni. Créyem que les forces polítiques de Catalunya, en virtut de la lley fatal que regeix totes les coses, s' encaminaven a la immediata incorporació ab aquelles qui de temps tenen enlairada la bandera que en l' avenir deu ajuntarnos, que per diro ben clar, declarats autonomistes els vells republicans procedents del possibilisme, del partit centralista, els zorrillistas, y separats del regionalisme conservador, incolor y amic de fàcils y profitosos componendes ab els poders constituïts, una massa respectable de catalans, poc més tard, havien de declarar

conduïts o sotmesos a la lògica a que deuen haver de respondre totes les evolucions polítiques, s' haurien uns y altres declarats federals, després de haver escrit en ses respectives banderes com aixís era, els uns al costat de la paraula República, la d' Autonomia, els altres a la d' Autonomia, la de República.

Però, com dic, uns y altres han sofert una desviació manifesta, s' han parat tant bon punt havien comensat la seva marxa ascendent. Perqué? Es que potser no senten ni creuen en la bondat de les idees que diuen sostenir? Ac's la forsa de les circumstancies o les baixes intrigues personals els han portat més enllá d'aont tenien la deliberada intenció de arribar? Com s' explica que sols arribant al fons dels problemes a les últimes conseqüencies, més que quan en l' examen de les teoríes seves se veuen compromesos per l' enemic? Recordem les paraules d'en Suñol al Parlament rebutjant la qualificació de separatistes als seus correligionaris aplicada? Recordem, recordem en el Congrés de la Joventut Republicana de Catalunya les manifestacions d' en Layret: un y altre no pogueren resistir la força, la empena de la lògica dels ideals y tingueren precisó d' apoyarse en equívocs y antiliberals teoríes d' un federalisme orgánico. El primer, per la virtut de la seva paraula màgica, d'una manera tot just transparent, manifestat clara, vibrantment, el segon. Abdós, per això, coincidint en el fons ab la missió rrima y baixa creença de la possibilitat, millor dit, efectivitat separatista del federalisme.

Hi fet en altre article promesa d' abandonar en l' estudi d' aqueixa qüestió de l'esquerra tota consideració que pogués semblar inspirada per un migrat personalisme determinat. Deixo, doncs, apart tot alló que seguint per aytal fàcil indret podria escriure, y d' aqueix punt en avant, sols aquelles rahons que crecgui poderoses llogícament deduidas de la observació dels actes dels partits o collectivitats polítiques, seran per mí estampades.

Naturalment, després de les consideracions abans escrites, tenint en compte la desviació soferta pels partits esmentats, no son d' extranyar aqueixes manifestacions, aqueixes veus qui clamen ardorosament per la formació d' una esquerra política catalana, esforçantse en demostrar la urgent necessitat de la mateixa y deixant entreveure que de la seva constitució o abandono dependeix l' avenir de Catalunya. Poden tranquil·lissarse els seus corifens, que per aqueixa banda no s' perdrà; hi ha, afortunadament, qui fa molts anys que vetlla...

Per altre banda, si, com hi demostrat, es il·lògic que no s' declarassin federals els que han acceptat les idees de republica y autonomia, dec posar de manifest qu' avuy al bregar tant ardidament per la formació d' una força d' esquerra política, responen perfectament a n' aquella condició. Veyémho

Fa algún temps que imperen, al meu entendre, en la política catalana, qu' es

diu arribada gairebé a la plenitud d' ciutadania, tres influències importants: a.) l' exercida per les agrupacions polítiques radical y socialista franceses; b.) la que 'm podríem dir literaria, perquè es producte de la intervenció dels literats en la política activa; c.) la contínua adoptació o incorporació dels procediments de la vella política Republicana unitaria espanyola, tant renegada.—Penso, en millor ocasió, parlar de la primera y segona influències esmentades; no ho faré, doncs, avuy, concretantme a senyalar tant sols algunes notes referents a la última [de les consignades.—

En efecte, qui no la véu palpable, manifesta, l' adopció de procediments netament espanyolistes en l' acció dels partits als quals hi aludit? El fer y desfer l' esperit inquiet, d' entusiasme y de decepció, de probatura prenyada d' escepticisme, d' impaciència y de rebeldia prematura, extemporània, d' irreflexió, de cridoria, de personalisme y de repugnància a tota mena de idealismes, política de cor y no de cervell, tant característic tot això dels partits lliberals y republicans unitaris espanyols, tot això observaréu si atentament fen exàmen d' ells.

Veyeu, are, clarament després de les senzilles idees apuntades tot passant, perquè crec que obeeixen a procediment lògic, a una norma fatal de la seva vida diríem, al lluytar per la constitució d' una esquerra catalana, força política?

Jó vull tenir l' audàcia de dir ben clar, que totes aqueixes manifestacions d' inquietut a que vinc referintme, no tenen per principi fonamental l' avenir més o menys esplendorós y lliure de nostra patria, ans bo tenen per únic objectiu la sumisió de la patria a les ambicions partidistes. Així a nosaltres, partit sempre d' oposició, tácit acceptador de tots els procediments que directa o indirectament, ab suavitat o ab violència podien y poden encare, un día posar el poder en nostres mans, ens inspiren poca confiança actuals apologistes de l' esquerra *nomata*. Una confiança exagerada en la evolució y la cultura com a úniques armes empleades en la lluyta contra els poders seculars, un sentiment conservador manifestat en més d' una ocasió com a base de les futures institucions de llibertat y un despreci sempre present pera tota exteriorització revoltosa dels ideals noblement sentits, y després, la forçosa, tardana (y encare incompleta) concreció de les aspiracions fonamentals que deuen esser l' ànima de tot partit, no son certament, garanties prou poderoses pera que sense meditarla fonamentant ens obliguin demà a torcer el camí que seguim.

Are, quin es el contingut ideològic de la esquerra política catalana? com se pretent constituir aqueixa força política a Catalunya? Aixó es lo que veurém la setmana vinent.

MAXIM MILL.

Barcelona.

In memoriam

Estos dos días, en que la naturaleza y la tradición coinciden en traer a nuestra memoria el recuerdo de seres queridos que ya desaparecieron de nuestro lado, dediquemos uno a la memoria de Julian Nieto Arroyo arrebatado a nuestro cariño por una enfermedad fulminante en el próximo pasado mes de Abril en Barcelona mientras prestaba servicio en el tren del día de este puerto—Republicano federal de convicción y de abolengo, militó en las barricadas de Valencia cuando la causa exigía que sus hijos acudieran a las

barricadas: modesto y valiente practico sin predicar lo que muchos predicaban sin practicarlo: siempre pronto a pagar de su persona doquier que el bien de la humanidad lo llamase, fué su vida un sacrificio correspondido, como generalmente lo es por ingratitud y desconsideración. Amigo fiel y constante, le dedica estas pocas líneas en nombre propio y de los demás.

Uno de sus hermanos.

Campeonato de Cataluña

«Copa Gran Hotel Continental» Tarragona

Carrera internacional a bicicletas, sin entrenadores (máquinas precipitadas). Vuelta de la provincia.

310 kilometros en cuatro etapas:

- 1.ª etapa: Tarragona-Vendrell-Valls-Reus.
- 2.ª etapa: Reus-Falset Mora la Nueva.
- 3.ª etapa: Mora de Ebro Gandesa-Tortosa.
- 4.ª etapa: Tortosa Perelló Hospitalet-Cambrils-Vilaseca-Secuita-Tarragona.

(6, 7 y 8 de Diciembre de 1908). Esta carrera ha despertado enorme entusiasmo, ya que de todas partes de España se nos piden datos y antecedentes acerca de la misma, siendo de suponer, por las noticias que recibimos, que nuestros mejores stayers se pongan en línea.

Para que nuestros lectores puedan darse idea del numero y calidad de los corredores que participaran en las carreras de Tarragona, publicamos integra la lista de los corredores. Parece que se trabaja para que participen de esta carrera, verdaderos campeonatos entre campeonos, los vencedores de la carrera de Gijón, Vicente Blanco, y Espinosa, de éste tenemos noticias particulares prometiendo la asistencia; los simpáticos y valientes irunenses y algunos de los corredores madrileños descalificados, si es que de aquí a entonces se ha decretado el perdón, que es de esperar que sí.

Hay gran entusiasmo en toda la línea y todos los ciclistas catalanes están interesados en que el campeonato de Cataluña sea una fiesta solemnemente extraordinaria, fiesta de paz y de concordia y manifestación brillante de lo que puede realizarse a la sombra de la «Unión» y que sirva asimismo de prólogo a otras manifestaciones, que otras regiones preparan en su día como el campeonato de Cataluña que se ha anunciado bajo los mejores auspicios.

M. A.

Corredores inscriptos:

- 1. Otilio Borrás, Barcelona.
- 2. Juan Portell, Tarragona.
- 3. Pedro Marcó, Tarragona.
- 4. Jaime Juanós, Tarragona.
- 5. Pedro Ferré, Tarragona.
- 6. Francisco Alberici, Barcelona.
- 7. Henri Abric, Barcelona.
- 8. Joaquin Barnola, Badalona.
- 9. Sebastian Masdeu, Tarragona.
- 10. Jesús Cuesta, Gijón.
- 11. Marcelino Cuesta Gijón.
- 12. Antonio Barba, Tarragona.
- 13. Juan Garriga Tarragona.
- 14. Isidro Ricart, Tarragona.
- 15. Rafael Escoda, Barcelona.
- 16. J. Rubio, Barcelona.
- 17. E. Fafregat, Barcelona.
- 18. José Quirante, Barcelona.
- 19. Gabriel Domenech, Reus.
- 20. Pablo Vallés Reus.
- 21. Maximino Soler Reus.
- 22. Conrado Miqué, Tarragona.
- 23. Luis Rovira, Tarragona.
- 24. Enrique Casadem, Tarragona.
- 25. Juan Cabré, Tarragona.
- 26. José Catalá, Tarragona.

- 27. Emilio Boronat, Secuita.
- 28. Eugenio Caminals, Valls.
- 29. Juan Torras, Badalona.
- 30. A. Costa, Badalona.

Ha sido nombrado comisario en la carrera nuestro particular amigo D. Enrique Rafols, cuyo nombramiento ha sido recibido con marcada aprobación por tratarse de un verdadero esportman muy competente en materia de ciclismo (por haber sido un notable corredor *amateur*). Realmente la personalidad del Sr. Rafols es una garantía de éxito, y como que dicho amigo dispone de un hermoso coche automovil para correr la línea, no cabe duda que desempeñará su cometido de un modo muy brillante.

Hay que agradecerle esta nueva deferencia, así como los espontáneos ofrecimientos que se dignó hacer a la comisión organizadora.

Para los cargos de juez de salida y llegada en esta capital suenan los nombres de los muy conocidos *sportmens* don Salvador Samá y Sarriera, presidente honorario del Club ciclista «El pedal», y D. Isidoro Salazar.

El cronometrador será en cada etapa, el que oficialmente designe la «U. V. E. C. N.», pues es muy natural que para una carrera de tanta importancia, los tiempos hayan de ser tomados con carácter oficial, a cuyo efecto el cronometrador se trasladará en automovil de un sitio a otro, conforme se hace en «Le Tour de France».

Las lluvias de estos días pasados han impedido recorrer el circuito provincial donde ha de desarrollarse la lucha y se ha aplazado la visita de inspección para dentro de breves días.

El fabricante de los acreditados neumáticos «Klein» D. Georges Klein, además de ofrecer la suma de 50 pesetas para contribuir a los gastos de organización, ha concedido para los tres primeros que lleguen con neumáticos de su fabricación, los siguientes premios: 1.º un juego de cámaras y cubiertas, 2.º un juego de cubiertas y 3.º un juego de cámaras. El rasgo del Sr. Klein no nos ha sorprendido, pues todos sabemos que dicho señor es de los que no escatiman sacrificios en pro del *sport*.

Poco a poco van entusiasmandose los constructores, que segun impresiones de última hora, empiezan a comprender el alcance de esta carrera por etapas, y no se negarán a dar su apoyo incondicional a los organizadores, tan necesitados de solidaridad en estos momentos solemnes para el ciclismo español.

Se suplica a los que tengan intención de regalar alguna premio especial, sea en metálico ó bien objetos de arte tengan la bondad de participarlo a la mayor brevedad posible para poder indicarlos en el programa.

Se recuerda tambien a los corredores, que la fecha de clausura de las inscripciones es irrevocablemente el 20 de Noviembre, a las doce de la noche. Pasado este día no se admitirá a nadie ni pagando doble. ¡Que conste así!

Los inscritos siguen siendo 30. ¿A quien el 31?

19-10 1908.—Tarin.

(De El Mundo deportivo.)

¡Fora vividors!

Dialec entre dos Pescadors,

lo «Rap» y el «Ganya».

Rap.—¿Vols dir que s' farà aixó que 'n diuen la *Comparativa*?

Ganya.—!No s' ha de fer! Ja brandaria de valent, sino que fá molta nosa a alguns explotadors, y cuan se 'n tracta, totasse les pensan per posar hi brosses

y maranya, ¿no comprens que an algú se li abocaria la basia y el barril comen-saria a rajar l'hi brut?

Rap.—Sí; ja hi vist la cara de vinagre que posan tres ó quatre *vins* cuant s' anomena la *comparativa*. Jo lo que voldria sapiguer es qué vé a esser tot aixó y quin profit ne podrian treurer la *poca roba*.

Ganya.—Donchs mira; t' ho diré ab molt pocas paraulas: cuant la Cooperati-va estigui en marxa, els que are afaitan, remullarán, y 'ls que remullan, afaitarán; que vol significar que 'ls que son amos serán mosos y 'ls mosos serán amos.

Rap.—Si fos aixís... tots ens hi tirariam de cap. Lo mal está, en que no sabem de que s' tracta, y ni ha molts d' esquilats que valentse de la nostra ignorancia, del peix ne treuen la carn, y més del que necesstien per disfressarse y fer lo senyor. Cansats de rebre sempre, ens sentim colls-frets. Lo que 'ns manca a naltres es que las cosas ens las fassin veurer claras, que per lo demás, no 'ns agrada pas que ningú la campi a las nostras costellas, ni que 'ns xuclin la sang, y sense moures de casa es mengi lo millor peix que treyém del agua ab exposició de la vida.

Ganya.—Aixó ray; jo m' encarrego d' obriros los ulls fins que 'ls tingueu de basetja.

De cooperativas ni han de molts menas y per molts objectes. Lo fi que s' proposan consisteix en lliurar al treballador de la dependencia del empresari de manera que pugui beneficiar lo que avuy se menjan descansats los intermediaris, y totes venen compresas en las tres clases: de producció, crédito y consúm.

Las de producció fan trevalls industrials pel séu compte, ab lo séu nom y baix la seua direcció. Las de crédito deixan diners als sócis y fins als estranys, y las de consúms proporcionan los alimentos als sócis en bonas condicions, y més barato que 'ls industrials.

Si naltres, ens sapiguessim entendre montant una cooperativa, encar que de moment fós sols de producció no trigariam gaire a tindre mils duros en caixa que servirían per aixamplarla a Cooperativa de crédito.

De moment comprariam las cordas, arnejos, xarxas, rems, seu y tots los articles que gastém per menos diners y a preu de fábrica, nostres families ab lo mateix jornal aniriam millor alimentadas, vendriam lo peix a bon preu y després ens treuriem del demunt los usurers que deixan quatre pesetas y cobran al cap de quinze dies quatre duros, que fan veurer que s' sacrifican cuant deixan cent duros y s' quedan ab part ó partida de la nostra hisenda, que ja may més la torném a veurer lliure, que hipotecau patis, casas y botigas y se las quedan per un tres y no rés.

Si tinguesim formada la cooperativa, seriem hómens, avuy som beus que 'ns fan pasturar per allá hoñt volen. Fins ens portan a votar agarrats per l' orella com a ninots per enlairar als butxins que després ens apretan l' argolla.

Rap.—Prou, prou, no dignis rés mes, que las sangs se 'm remouhen are qu'hi filat lo dau. Estich enterat y convensut, pero 'm temo que si formém cooperativa, s' hi ficarà la mala llevor dels explotadors d' avuy, y si aquestos hi fican la pota no 'ns faltarán mals de cap y baix pretext d' ajudarnos, nos ajudarán... a caurer.

Ganya.—No tingas por, ¡mala negada! ¿No veus que ja els coneixem els nostres esbirros? Doncs a n' aquestos no els hi donem entrada. Que s' en vaigin a explo-

tar allà hont fan l' arengada menuda, que a nosaltres ja s'han xollat massa.

Rap.—Si es aixís, bueno; perquè hem de fer un cap molt viu, que són mes lladres que Sarrallonga.

Ganya.—Veuras, Un altre dia, ja t'ho explicaré ab mes detalls, ¡lot aixó!

Rap.—Quan vulguis, que ja sabs que tots estém esperant el moment de sortir d'aquesta tirania.

Plecs y esquinçades

En el nostre confrare *La Federación* d'Alacant, hi trobem la següent nova:

«El jueves último por la noche se desencadenó sobre nuestra ciudad y pueblos circunvecinos una horrorosa tempestad.

En la iglesia de Muchamiel cayó una exhalación carbonizando a un santo que han dado en llamar el «buen pastor».

Está aisto que Dios ha dejado de la mano a los devotos y que sus iras solo van encaminadas a destruir los templos, donde en vez de rendirle culto, se le profana, comerciando de una manera ignominiosa.

¡Bien decimos nosotros que esa influencia de los santos en la corte celestial, es igual a cero!

¿Para qué pues, hay que ir a las iglesias, si de ellas no se saca nada?

Pero ya verán ustedes como los clericales salen diciéndo que todo ello es un milagro.

Por que a frescos no hay quien les gane a los coronillas.»

Prenquin exemple 'ls *colegas clericales*. Ja ho veuen com les gasten pels barris alts.

Fins els seus principals se converteixen en iconoclastes.

En Pepet dels Calamans se n' anat a Madrid.

Motiu? No siguéu maliciosos, bons lleidors.

Recordéu solzament que estém en temps de plena *pesca*.

Hem llegit en *acreditats* periódics de Barcelona, que els estudiants, en nombre de 300, van tenir l' honor d' ésser rebuts en audiéncia particular pel rei.

Els estudiants referits, van gosar dir no obstant y ésser tan pocs que eren la representació de tots els estudiants de Barcelona.

A Barcelona hi ha, segons càlculs aproximats, uns 5.000 estudiants y d' aquets la immensa majoria no son monarquics. Sols aquells 300, ó siga el 6 per cent dels estudiants, son els que tenen *fervor* monárquic.

Oi que casi que sí que devien fer goig? *El gozo en un pozo*.

Els reis varen assistir a una *corrida* que 'ls monarquics de Barcelona van organitzar.

El diari *independent La Vanguardia*, que may parla de tals espectacles, hi va dedicar en la ressenya d' aquell acte, mes de mitja columna.

Els altres dies li repugna parlar de la bárbara festa; pero aquell dia no.

Cosas del temps.

Ja tenim altre vegada al famós Agustinet a la Junta d' Obres del Port.

Els desahogats ho fan aixís. Quan els treuen per la porta gran procuren entrarhi per la porta *falsa*.

La *Liga Marítima* continúa sens novetat en *su importante salud*.

Secció Oficial

Centre federal

Se convoca a tots els socis a Junta general extraordinaria para el vinent dissabte, dia 7 de Novembre a les 9 de la nit, a l' objecte de procedir al nomenament dels càrrecs de President y Vis-president d' aquesta Junta administrativa.

En cas de no poguerse celebrar la reunió el dia senyalat se celebrarà el següent diumenge, a les tres de la tarda, de segona y última convocatoria.

Tarragona 31 d' Octubre de 1908.—P. A. de la J. A. El Secretari, A. Ribas Llagostera.—Vist, El President accidental, Jaume Nogués.

Solts y noveç

La Cruz del dimecres publica un article que encapsala *Indirectas y armadas al hombro* en el que s'hi veu ben dibuixada la mà den Vila.

De moment haviem pensat dedicarli tot un article de primera plana, després en segona y per fi hem determinat que ab un primer solt ja'n te prou y massa.

Verdaderament, pera qui no está en el secret de la cosa, resulta molt extrany y anormal que *La Cruz* que inmotivadament feu una campanya a sang y foc contra el cinemetógraf del Sr. Cirera en pago del *succe* que havia enllepolit a quiscun redactor confrare, avui calla devant la tasca sicalíptica de certa entitat de cultura, apesar de haberli posat els dits a la boca dos *insignificants* setmanaris locals.

¿*Quare causa?* preguntarem en el passat nombre. En el presnt sols hi afgirém una senténcia: «Els llassos de familia deuen ésser sagrats pera tothóm».

Però lo bo del cas es la lògica que emplea *La Cruz*. Vagi un retall per mostra: «..... entendemos que el deber de denunciar abusos que tiene la Prensa no se extiende más allá de lo necesario para consignar su protesta y llamar la atención del público y de las autoridades; es decir, debe hablar la Prensa mientras haya esperanza de que sus advertencias han de acarrear algún provecho.

Y nosotros hemos hablado ahora menos de lo que algunos querían por eso precisamente, PORQUE NO VEIAMOS EN ELLO NINGÚN PROVECHO, SINO TODO LO CONTRARIO.

No volem ésser maliciosos ab aixó del *provecho* perquè qualsevol podria pensar-se que's refereix al estat de caixa determinat individu mes o menys *allegado* a la redacció del confrare, pero consti que nosaltres ho entenguerem al revés y els fets han vingut a donarnos la raó. El programa de la funció del dijous passat es una bona prova.

Y per acabar dos paraules a *La Cruz*. Nosaltres que no som catòlics, pero que enteném qu'es obligació de tothom vetllar per la moral y el be del pròxim no hem tingut mai en compte per alabar o censurar una cosa si eren molts o pocs els qui ens seguien. Hem estudiat la cosa, hem format el nostre judici—real o equivocat; pero sincer—y ab arreglo a ell hem anat sempre ab tots o contra tots a lograr el fi que creiem just y equitatiu.

Qui espera quart y ajuda es que no confia ab les seves forces y del tèmits, dels negatx no s'ha escrit mai res.

El dijous passat se posaren en escena al «Ateneo Tarragonense» les sarsueles «Las Amapolas» «La Verbena de la Paloma» y «La Viejecita».

La concurréncia no fou molt nombrosa pero si escullida.

Quelcom hi ha guanyat la nostra entitat de cultura encar que l'empressari no estiga tan content.

Nosaltres felicitem a la Junta directiva per la seva actitud.

L'Ajuntament de Tenerife ha acordat dirigir-se en corporació al Govern civil y ha repartit una proclama al poble, invitantlo a que l'acompanyi a expressar el disgust de Tenerife per les freqüents expoliacions de que és objecte y per la debilitat que en sa defensa mostren els seus diputats.

Presidirà la manifestació l'arcalde senyor Radina.

Un regidor va demanar en la sessió última que's dirigessin als diputats catalans en petició de que defensin els interessos de Tenerife per ésser Catalunya la regió que més identificada está ab les seves aspiracions.

El director del diari «La Lucha de Clases» senyor Acebo, ha sigut condemnat per el Concell de guerra a sis mesos de presó, per la publicació d'un article que va ésser considerat com ofensiu a l' exèrcit.

Sentim l'ensopegada del valent confrare y desitjém al senyor Acebo resignació pera passar el seu captiveri.

La variabilitat del temps durant la present setmana ha sigut causa de molts refradats.

Recomaném als nostres lleidors molt de cuidado y forsa precaucions contra l'aire.

Pera'l pròxim diumenge s'anuncia en el Centre Federal una festa simpática y agradable.

Uns quants joves s'han encarregat de donarhi un ball que's nomenarà de la *Iguallat*, y en el que s'obsequiará a quantes senyoretas hi assisteixin, ab un artístic ramet de flors naturals.

La part musical anirà a càrrec de sis coneguts professors de la localitat.

El jovent del Centre está disposat a que'l ball de referencia sigui lo més lluit possible, com aixís es de creure resultarà.

Com podrán veure'ls nostres lleidors en altre lloc d'aquest nombre, pera'l vinent dissabte están convocats a Junta extraordinaria els socis del Centre Federal. Si no's reuneix suficient nombre de socis, la reunió tindrà efecte a l'endemà, a las tres en punt de la tarda.

Ha quedat legalment constituída la nova societat «Tarragona Esperanta», essent a l'efecte registrats els seus Estatuts en el Govern civil d'aquesta província.

Ja casi en premsa aquest número, sens comunicar per part autorizada, que ha sigut nomenat vocal de la Junta d' Obres del Port, com a representant de la célebre *Liga Marítima*, don Agustí Ferré Sandoval.

Sense comentaris.

De verdader aconeteixement artístic pot calificarse la vetllada del dijous passat al «Ateneu de Tarragona».

La notable pianista Srta. Emma Chacón executà ab verdader amor y ab una mestria insuperable les composicions

anunciades en el programa distingintse molt en la «Sonata» de Beethoven y en el «Preludium und fuga» de Bach-Litz mereixent ésser cridada repetides vegades al palc-escenic pels sorollosos aplaudiments de la nombrosa y distinguida concurréncia que omplena el saló teatre.

Al final de la seva esmerada tasca fou obsequiada ab quatre precioses toies y centenars de *bouquets*.

El nostre paísá En Josep Catalá acompanyat al piano per En Pau Ricomá fou també molt ovacionat, obligantse a repetir els números anunciats.

Verdaderament el jove Catalá ab el violí fa progresos de dia en dia, no dubtant en afirmar que si persevera en l'estudi te qualitat per arribar a ésser un perfet violinista.

L'«Orfeo Tarragoní» baix l'experta batuta d'En Josep Gols cantà ab moltíssima afinació les pessas del seu repertori obligantse a repetir la «Cansó del borratxo».

L'acte acabá a les dotze y mitja en punt y la concurréncia sortí altament satisfeta.

De «La Mitjornada» no en diem res perquè en el nombre passat ja va donar la seva opinió un de nostres companys de redacció. L'autor fou cridat a escena.

Actes com l'esmentat honren al «Ateneu de Tarragona» y deixen en la memoria de tots els qui assistiren un grat record.

Han sigut senyalats els dies 17 y 18 del present mes per veures en aquesta Audiéncia la causa que per atentat a la autoritat se segueix contra el nostre estimat amic En Pere Redón.

De la defensa n'está encarregat el nostre benvolgut Director y Diputat a Corts, En Juliá Nogués y de l'acusació privada l'ex-senador D. Joan Cañellas Tomás.

Aquesta setmana hem rebut la visita, en nostra redacció, de En Josep Sabaté Batalla qui ens manifestá que havent sigut baixa com a soci al Ateneo Tarragonense s'extranyava moltíssim de que figurés el seu nom en la llista de Junta que publicarem y pregantnos que fessim una rectificació.

Aixís li prometerem y aixís ho complim, no sense repetirli des d'aquestes columnes que si donarem el seu nom fou perquè encara era al quadro y d'allí varem pendrer els datos.

Queda satisfeta la demanda amical del senyor Batalla y la veritat en son lloc.

Definitivament ha sigut exclós de la «Unió Catalanista» nostre valent confrare barceloní *Metralla*.

No volém afondir en els motius de tal resolució de la Permanent, pero consti que de les relacions publicades per la premsa barcelonesa s'en desprén ben clar que la raó está de part dels *metrallaires*.

Molt sant y molt bó que ens preocupém del benestar de la nostra estimada Catalunya, pero recordém que tots els extréms son dolents y que tan perjudicial es el fanatisme negre com el blanc o el roig.

El color no suavisa pas les seves conseqüéncies.

BODEGA VINÍCOLA

DE DALMAU Y NIN

Especialitat en vins de taula, Priorat, País y generosos a preus módics. Unic diposit a Tarragona dels acreditats vins dels magatzems de Xerez Sanchez Romate, els quals s'expandrán a preus sumament econòmics.

SE SERVEIX A DOMICILI

Telèfon nom. 67

3, S. Agustí, 3.-Tarragona

LINEA REGULAR DE GRANS VAPORS

IBARRA Y COMPANYIA SOCIETAT EN COMANDITA SEVILLA

Pera Valencia, Alacant, Cartagena, Aguilés, Almeria, Málaga, Cádiz, Sevilla, Bonanza, Huelva, (admetent càrrega pera Ayamonte y Isla Cristina), Vigo, Marín, Villagarcía, Carril, Corunya, Ferrol, Rivaden, Gijón, Avilés, Santander, Bilbao, Pasajes, Sant Sebastiá, Bayona y Burdens.

Servei ràpid eventual pera l Nord d' Espanya, ab escala en els ports de Valenoia, Alacant, Málaga, Cádiz, Sevilla, Vigo, Corunya, Santander y Bilbao

S' admet càrrega y passatgers a preus reduïts. Sortirà d' aquest port el pròxim dijous el magnífic vapor espanyol

Cabo S. Vicente

de 2.500 toneladas, capitá Joan Zarrazu. Admetent càrrega y passatgers pera ls esmenats ports. Consignatari a Tarragona: En MARIAN PEÑAS.

PALLEJA-FOTOGRAF

UNIÓ, 18

Casa fundada en 1863

Edifici construït exprofes pera fotografia

Reproduccions, ampliacions, postals, etc. y tota mena de treballs pels procediments moderns mes perfeccionats.

GRAN FÁBRICA DE CALSÁT

PERA PÀRVULS

- DE -

CAVALLÉ Y MARQUÉS

CASA FUNDADA EN 1889

Afores de S. Francesc, 94

TARRAGONA

CARNICERÍA

DE

JOSÉ RIBAS

Carn fresca de bou, moltó y anyell. Se serveixen tota classe d'encàrrecs y provisions.

Cos del Bou, nombre 18,

Tarragona

FÁBRICA DE BRAGUERS

Y DE

Aparells ortopédics (trencats)

Son molts els que venen braguers pero molt pocs els que n saben construir. Costa molt colomar un braguer, pero mes encare saberlo construir, puig avans de colomar lo be es indispensable saberlo construir perque sense la ciencia y practica de construcció mal se pot adquirir la de colocació.

No us deixeu atraure per aqueixos aplicadors de braguers que, desconeixent per complert llur construcció, anuncien la radical curació de les hernies o trencadures.

EL BRAGUER ARTICULADOR REGULADOR sistema Montserrat, es el mes práctic y modern pera la retenció o curació de les hernies per cròniques y rebels que siguin.

Grans existències de braguers petits de goma pera la radical curació de les hernies congénites o de l' infancia y tot lo que s' refereix a Cirugia y Ortopedia.

CASA MONTSERRAT, UNIÓ, 34.-TARRAGONA

CLINICA Y CONSULTORI

pera las enfermetats de la dona

Vies urinaries, Cirujia operatoria, parts electroterapia y anàlisi micro-quimic d'orina y productes patològics

BAIX LA DIRECCIÓ DEL

DOCTOR RABADA

Ex-intern de l'Hospital de Santa Creu, ex-ajudant de la Policlínica del Doctor Fargas y Metge de les Cases de Socors de Barcelo na

Consulta

De 10 a 12 y de 5 a 7.—Pera obrers, de 7 y mitja a 8 y mitja nit.—Pera ls pobres, franca, los dilluns, dimecres y dissabtes de 12 y mitja a 1 y mitja.

RAMBLA CASTELAR, 31, PRINCIPAL